

Nro 11.

A' FELS. R. TSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.

*Költ Bétsden Februariusnak 7-dik napján 1794.
esztendőben.*

Szövetségés Belgium

Ez a' mind természeti fekvésére, mind lakó-
saira, mind gazdagságára, mind hadi ere-
jére, mind más Európai nemzetekkel való égyes-
ségére nézve igen nevezetes Közönséges Társa-
ság, eleitől fogva különös figurát jádzott Euró-
pának teátromán, főképp pedig most, a' midőn
ennek leg inkább kellek a' Fr. szabadságnak és
égyenlőségnek ragadó mételetől félni, erősebben
's öszve vetett vállakkal munkálódik Európa kö-
zönséges hasznának és tsendességének eszközlésé-
ben. Múlt hónapnak 18 dik napján, a' midőn a'

helytartó Fejedelem a' jövő táborozásra meg kívántató költséget a' Hollándiai Karoknak és Rendeknek eleikbe adta volna, eggy tagja ezen Kormányfőeknek eggy olly gyökeres, értelmes, és válogatott ki fejezésekkel kérkedő beszédet tartott, mellyből mind Európának jelenvaló állapotja, mind kiváltképen a' Frantzia nemzetnek előbbi és mostani mivólta ki tündöklök, 's méltó, hogy minden világi történeteknek esmérésében gyönyörködök illendő figyelmetességgel meg olvassak:

„ Azt kívánták *úgymond*, a' Hollándia Karok és Rendek, sőt avval hízeltedtenek önnön magoknak, hogy a' múlt nyári véres táborozás, sok rettentő történetek után, a' mostani költségnek feladásával, sokkal jobb, és a' jövő idöre nézve meg nyugtatóbb hírrel kedveskedhetnek Európának politica állapotjáról. Soha sem vólt ez rendkívül valóbb, és méltóbb a' figyelmetességre, mint most. Ennekelőtte 200 ezttendőkkel is nagy zürzavarban vóltak Frantzia Országának dolgai, és akkor is belső háborúval küszködött a' nemzet. Arra való nézve arra határozták meg magokat a' Köz. Társaságnak Rendjei az 1594 dik ezttendőbeli *Petitióban*-(1.), hogy a' pártos Frantziáknak ezekre való hoztattásokra, és a' Spanyólok ellen inditatott hadakozásnak folytatására, 100 ezer font livrával segélyék a' Frantzia királyt. Ellenben Frantzia Országának jelenvaló állapotja sokkal gonofzabb, és a' következésekre nézve előre el nem láthatóképen vérszedelmesebb; sőt ezen nagy zürzavarnak okai is mostan mind gyó.

(1.) *Petitió*nak hivattatik Hollándiában azon közönséges költségeknek fel jegyeztetése, a' mellyre a' Köz. Társaságnak eggy ezttendőben szüksége vagyon, a' melly a' Statusnak közönséges Tármostere által szokott fel tetel-

„ gyithatalanabbak, mind másokra ragadóbbak,
 „ mint voltak ennekelötte 200 esztendővel. Igaz
 „ ugyan, hogy a' nemzettségeknek nagy tengere
 „ minden részeiben e' világnak szüntelenül hol
 „ kissebb, hol nagyobb forgó szelek által há-
 „ nyattatott, 's ritkán lehetet azi imide amoda ra-
 „ gadtatott, avagy el süllyesztetett maradványok
 „ nélkül szemlélni. Kiváltképen Európa ritkán
 „ mutatott még tsendes, hanem mindenkor nyug-
 „ hatatlankodtató és rettentő történeteket; de
 „ még is véghetetlenül különbözik ennek jelen-
 „ való állapotja okaira nézve, az előbbenitől,
 „ és már is ollyatén következéseket mutogat,
 „ mellyek végtére is egészen fel fordítyák ezt
 „ e' világnak részét. Valamint ennekelötte, úgy
 „ mostan is Frantzia Ország hintette ki Európá-
 „ ban a' nyúghatatlanságnak magvát. Mineku-
 „ tána Európának erköltsi valósága a' tudomá-
 „ nyoknak helyre állitása által meg jobbitatott
 „ az óltától mindenkor igen különös és fontos
 „ figurát jádzottanak Frantzia Országnak uralko-
 „ dói a' több Európai hatalmasságok közt. —
 „ *Normandiának és Provinciának*, a' 15 dik szá-
 „ zadban reájok maradt öröksége által, bámú-
 „ lásra méltóképen nevededett a' Fr. királyoknak
 „ hatalmok — mint az istenek úgy imádtattak
 „ jobbagyaik által, 's szükségesképen kénytelenek
 „ voltak Országoknak fekvésében, annak termé-
 „ seiben, a' lakosoknak virgontzságokban, elmés-
 „ ségekben, és királyokhoz való hajlandóságok-
 „ ban mindazoknak végbe vitelére kútfejeket ta-

L 2

---

tetni. Ettől a' közönséges költségtől külö-
 mbözik az a' költség, a' mellyet a' Tartomá-
 nyok magánosan szoktak a' magok szükségéik-
 re fordítani.

„ lálni, a' mellyekre más fejedelmek tellyesség-
 „ ki nem terjedkedhettek. Hogyha bőltesség és
 „ virtus által igazgattatna, és tulajdon halznai-
 „ val élni tudna Frantzia Ország, a' leg gazda-
 „ gabb, leg szereztesébb, 's leg hatalmasabb
 „ birodalom lehetne Európában, és minden szom-
 „ szédjai által szeretettene és tiszteltetne. De min-
 „ denkor' ellenkezöképen folyt ottan a' dolog;
 „ mindenkor ő vólt a' nyúghatatlanságnak, és
 „ perpatvarnak első kút-feje, melly mindenkor
 „ sok vér ontásban, 's rettentő költségben ke-
 „ rült. Frantzia Ország eleitől fogva tüköre vólt
 „ Európának, 's a' mit ő mivelte, azt mások is
 „ követték. Száz elztendőtől fogva nem egy-
 „ szer érzette azt Holláudia, és a' Frantziák és
 „ Austriai Ház 's ennek frigyesei közt támadott
 „ háborúk okozták, a' zsoiában álló hadi és ha-
 „ jó seregeknek, és az azoknak tartatásokra ki-
 „ vántatott költsönözött pénznek, 's terhes ados-
 „ ságoknak szaporodását, mellyek végtére is any-
 „ nyira fognak nevedelni, hogy kéntelenek lesz-
 „ nek tulajdon terhek alatt ölzve omlani. — —
 „ Nemtsak 14-dik, és 15-dik *Lajos* Frantzia ki-
 „ rályok által viseltetett hadakozások kerültek
 „ sok vér ontásban és költségben; hanem még a'
 „ másként igen jó szivű 's hegyes *XVI. Lajos* ki-
 „ rály ministereinek tekervényes mesterségek és
 „ cabaláik is felettőbb nagy ártalmára vóltak Eu-
 „ ropának, a' kik, hogy annyival inkább meg-
 „ alázhassák Angliát, minket pedig meg erőtele-
 „ nithessenek, zenebonát, békételeuséget, és rélz-
 „ re való hajlást indítottanak köztünk, 's annyi-
 „ ra meg vakították nemzetünknek egy nevezet-
 „ tes rélzét, a' szabadságnak üres pókhálója ál-
 „ tal, hogy sokan egészlen le akarták a' jó ren-
 „ det roantani, mellynek következesei még most
 „ is fent maradnak. Azóltától fogva belső tšen-
 „ dességünk és égyességünk meg háborítatott,
 „ financiánk meg erőtlenitetett, és olly homályos
 „ békételeuségnak érzése maradott szivünkben, a'
 „ melly a' Fr. Országban uralkodó rélz ingerlésé-

„ re, a' közülünk ki költözött számos hazánkfiai
 „ által, alattomban szüntelen éleztetik. Mind
 „ ezeket, és ezt a' gonosz háborút is a' Frantzia
 „ nemzetnek köszönhetjük. A' közönséges tse-
 „ dességnek vissza szereztetése egy oly idönek
 „ pontya, mellyet, mind a' helytartó fejedelem,
 „ mind mi, buzgóan kívánunk; de a' mellynek
 „ még ekkorig leg kissebb sugára sem fénylik
 „ Európának politicus horizonnyán, avagy öved-
 „ zetén. „

Hadi Történetek és Környülállások.

A' *Nizzai* Grófságnak anya-városából *Niz-
 zából* illyetén hír érkeze hozzánk mostanában.
 Itten minden mozdulásban vagyon, hasonló ez
 a' város egy szüntelen tartó népes vásárhoz. —
Toulonnak vissza vétettetésétől fogva, tele va-
 gyon az ide való kikötő hely hajókkal, a' ten-
 ger bé vagyon fedve vitorlákkal — múlt héten
 10 ezer mérő gabona jöve ide két *Génuai* gályá-
 nak védelme alatt, mellynek égyike a' tengeri
 szelek miatt a' *Monakoi*; a' másik pedig az ide
 való kikötő helybe szállott bé. Ezen tengeri szél-
 vész által két gabonával meg terhelteit hajók
 süllyesztettek el *St. Rémo*hoz nem meszfe. *Tu-
 lónnak* vissza vétetése nagyon fel emelte itten a'
 ki költözött lakosok birtokaiknak árrát. A' *Tou-
 lon* alatt lévő ártilleriának fele ide várattatik,
 másik fele pedig a' *Pyrenaeusi* hegyek alatt tá-
 borozó Fr. seregekhez küldetett — 10 ezer em-
 berre való kvártélynak készittetése parantsolta-
 tott, az itten fekvő Frantzia seregek mind köze-
 lebb közelebb mennek a' *Pedemontziumi* hegyek-
 hez s. a. t.

Valamint a' *Rajna* mellett, úgy *Flandriában*
 is szüntelen való mozdulásban vagynak a' kaka-
 sok, és hol it, hol amott, próbálnak szerentsét:

de ottan még eddig mindenkor torkokra forrott vakmerő bátorságok. Jan. 12 dik napján 250 főből álló lovasság ment ki *Cambrayból* a körül belől fekvő falukban leendő furažszirozásra, melyet észre vévén *Ferdinánd* fő hertzeg huzár regementéből való fő Strázsamester *Stephais*, három tüzg huzárral *Avesne le Sec* eleibe vágott, és öszve kaptsolván magát a *Faultzoirban* fekvő escadronnal, utánok eredt, közikbe vágott, 1 hadnagyot közülök le tsapott, a többit pedig vissza üzte. — Jan. 15-dikén egy al tilzt, s 10 köz ember kemény lövőink közül, néhány *Bouchainból* fáért ki ment szekerekre bukkanván, kettőt közülök el tsiptek. Azomban a lesbe helyezettett 30 főből álló Fr. gyalogság elő menvén, sebes lövőinket körül kerítették, a kiktől nemcsak meg nem rettentek bátor szivű vitézeink, hanem ennekfelette a nállok lévő lántsákkal hatot közülök a más világra küldötek, s magokat ki mentették a többinek körmeik közül. Az el nyomattatott Fr. gyalogságnak segítségekre menvén egy tsuport lovasság, elő topant a külső vigyázaton állott *Ferdinánd* huzár regementéből való kapitány *Szabó* vitéz huzárjaival, és minekutánna egynéhányat le tsapott volna közülök, a többit egészleu a *Bouchaini* erősségnek ágyúi alá nyomta vissza. — Ugyan azon napon reggeli 8 órakor mintegy 3000 főből állott Fr. gyalogság, és 300 lovasság két collonében *Givetből* ki menvén, *Cense de Vaut* mellett lévő régi sántzban vigyázaton állott vitézeinket el akarták nyomni. Fülébe menvén ennek híre *B. Riese* Generál Májornak, 5 tüzg *Bercsini* huzárokkal, és egy osztály gyalogsággal eleikbe küldötte *Görgey* Obestert, a ki is hollzas vellek való tsatázása után szereztséssen vissza nyomta őket, öt embert, s két lovat ölvén meg közülök. A *Bercsini* huzárjai közül 4 ember kapott sebet, azt is pedig szenyvedhetőt. (Ez a *Bercsini*, e folyó századnak elein Frantzia Országba ki ment *Bercséninek* a fia, kinek már egy

hufzár regementye vólt ottan, a' melly *Dümurier* el pártolása után hozzónk által jött). — Jan. 17-dikén 900 gyalog, és 100 lovas Frantziáság *Waterlooból* ki menvén, *Chateau d' Aelbekke* mellett vigyázaton állott kevés vitézeinket meg támadták, 's vissza is nyomták. A' sok lúd a' farkast is le húzza. — Azomban mind előbb előbb akarván magokat fúrni, a' közelebb lévő vigyázatokon állott *Laudon* és *Leloup* szabad seregbeli vitézeink elöl, hátúl, 's oldalaslag meg támadták az ellenséget, 's egész *Waterlooig* vissza üzték őket, két eleséges ízekeret el is vettének tőlök. — A' tábornak jobb szárnyan lévő vigyázatokon állott két escadron *Ferdinánd* fő hertzeg hufzarjainak kórmányozói *Bégányi*, és *Madack* kapitányok, Jan. 19-dikén, más vesbeli vigyázatok által fel váitatván *Azinkourt*, és *Aubrechtcourt* közt egynéhány tsuport Frantziára bukkantanak, 's azokat széltyel is kergették. Ezeknek üzéseken foglalatoskodott hufzárjaink ismét 12 száz Frantzia lovasokra akadtak *Arleaux* vidékén (az *Artésiai* Grófságban *Dovay*tól 2 mélyföldnire), kikre rajtok hajtva a' nevezett két vitéz kapitányaink, minekutánna több hufzárók is segítségekre érkeztenek vóna, olly vitézi módon viselték magokat, hogy a' nálloknál sokkal számosabb ellenséget el nyomván, 30-at a' földre terítettek közüök, 's egész *Fechainig* vissza üzték őket. A' nevezett vitéz hufzárók közzül egy káplár, 's 3 köz ember maradt a' tsata piatzon.

Lüttich 23-dik Jan. — Mái napon 4 ezer Hollandusok marsiroztanak ki városuakból, 's egyenesen *Namurba* vették útyokat. Ugy halatik, hogy számos patrióta seregek gyüllönek *Philippeville* és *Givet* vidékein öszve, és minden úton módon a' *Lüttichi* püspökségbe akarnak bérontani. Mellyhez képest itten is fegyverbe öltöztetnek a' parafztok, hazájoknak védelmezése végett. — Jan 21-dikén 10 ezer kakasok tsaptanak bé napnyúgoti Flandriába, hanem bé is li

zettek nékik az Austriai seregek, 600 ember rész szerént meg ölettetett, rész szerént el fogattatott közzülök. — Még is mindazáltal gyakorta való próbákat tesznek, még pedig nem égy 's két százban, hanem 6, 7, 8, sőt 10 ezeren eggyfzersmind, azzal hízeltedvén magoknak, hogy a' mit vitézségek által el nem érhetnek, számbok által végbe vihetik; hanem gyakorta való tapasztalásokból kéntelenek vóltak meg tanulni, hogy nem mindenkor a' nagy erőtől, hanem a' bölts rendelésektől, és a' vitézeknek bátor szivektől függ a' győződelem.

A Rajna mellyékéről Jun. 26-dikán. Bizonyosnak lenni mondatik, hogy eggy Frantzia colonné a' két *Hidi* hertzegségbe menvén, harmadszor is kemény sattzolás alá vetette annak anyavárosát *Két-hidat*, és mivel 15 ezer livránál többet öfzve nem szerezhettek a' szerentsétlen lakosok, 13 nevezetesebb embert vittének el magokkal kezesül. Kétség kívül nem fognak oda többé visszamenni, nintsen is miért, mivel a' mit csak találtak, aranyat, ezüstöt, rezet, vasat, gabonát, szénát, és ágybelit, mind fel prédálták, leg kissebbet sem hagytak a' szegény lakosoknak, köntöseiket is le vonták róflók, úgy hogy már most nem lévén egyebek pusztá hajlékuknál, kéntelenek másuva menni, 's köldülással táplálni magokat, és hozzájuk tartozóikat. Tíz ezer családnál több jutott köldülő táskára a' Frantziaknak minden emberi érzékenységet felül baladú kégyetlenségek miatt. Ez a' Colonné *Blieskastellig* vonta magát visszira; égy másik *Pirmasensben* telepedett meg, holott erős sántzokat hány fel, a' melly annak a' jele, hogy a' jövő táborozásban óltalmazóképen fogják magokat a' Frantzia tartani, és *Germersheimtől* fogva, *Landaun, Anvelleren, Schweigenen, Saarbrücken* és *Saarlouisson* által *Thionvillég* cordont fognak venni.

Hanauból 27-dik Jan. A' jelen való veszedelmes háború különös, és gyakorta meg fejthetetlen történetekkel vagyon öfzve szöve fonva. Ezek közzé tartozik a' Frantziáknak mostani magok vissza vonások is. Az is igen különös történet, hogy ök magok vetettek a' *Vormatziai* püspöki palotába tüzet, és, a' midön el borítottatott volna a' láng által, ugyan önnön magok óltották azt leg inkább, söt másokat is serkengették annak óltására. Mind e', mind ama tselekedetek alatt bizonyosan fortély fekszik.

Az is igen különös és rendkívül való történet, hogy múlt hólnapnak 25-dik napján *Trierben* egy fogoly Frantzia Feldvébel (igy neveztetik a' gyalogságnál a' Strázsamester) egy friss és egészséges fiat szült e' világra. Igy vagyon a' dolog, midön jutalom adatik a' gyermek szülő anyáknak, a' *Feldvébcek* is szeretik a' pénzt, 's azért adják magokat a' gyermek szülésre. Éppen nem újság ez a' Frantziáknál. A' mint emlékezem, ennekelötte mintegy 15 esztendőekkel olvastam a' *Hamburgi* újságokban, hogy egy Frantzia hajadon nyóltz esztendeig szolgált a' dragonyosok közt, még is ki nem tudattatott a' neve. Gyakorta duellált, az az, egy szál kardra ment pajtásaival, 's mindenkor győzött; hanem végtére tsak ugyan szerentsétlenül járt, mivel egy pajtásával való duellumban olly szúrást kapott, melly által 10 hólnap múlván világosságra hozatott. *Montrevilben* Picardiának egy szép városában, három férfi gyermeket szült egy szegény asszony, melly tudtára adattatván a' Párisi N. Gyűlésnek, mindenikért 100 livra jutalom adattatott az anyának, 's éggylzersmind azt végzetete, hogy az egész Országban hirdettessen ki ez a' történet, hogy ekképen más asszonyok is kövessék ezen jó példát. Illő is, kiváltképen a' mostani környülállások közt, minekutánna sok ezreket, söt ha milliomot mondok is, nem hibázok; meg emészített volna a' fegyver és gvil-

lotiné. — Egész bizodalomban vagynak a' Frantzia nemzetnek mostani Előjárói, hogy ennekutánna még tyúkjaik is patrióta módon gondolkodnak, és napjában nem eggy, hanem három tojást fognak a' Fr. Köz. Társaság számára tojni.
Melley szzerentsés respública e' világon

Koburg hertzegnek legközelebb a' hadi Cancelláriához érkezett tudósítása szerént, múlt hónapnak 12-dik napján a' Treviri V. Fejedelemségben commandirozó Cs. K. Generál F. M. Lájtinánt *Blankenstein*, halván a' Frantziáknak *Mosel* és *Saar* vizei közt történt gyakorta kiütéseket, és tsupportozásokat, 400 gyalogsággal, 200 véghelyi katonákkal, és 230 *Wurmser* regementéből való hufzarokkal ellenek küldötte *Melas* Generál Májort, a' ki a' reá bizatott seregekkel égyütt a' *Mechernben* tanyázó Frantziákat környül vette. A' hufzarok, a' kik első tűzökben a' faluba bé rohantak, és keményen lövöldöztek a' házakban lévő kakasok által, sőt még maga alatt a' Generális alatt is agyon lövetett a' ló, kéntelenek vóltak a' helységből ki menni. — Hanem a' gyalogság, 's nevezetesen a' véghelyi vitézek tsupportosan menvén bé a' faluba, 's tüzet adván az ellenségre, olly nagy zürzavarba hozták őket, hogy nyakra főre ki szaladtak a' helységből, *Fremersbe* akarván magokat venni. Ekkor vitéz hufzarjaink sebes vágatva utánnok lódúltak, közikbe vágtak, eggy kapitányt, két fő és két al-hadnagyot 80 köz emberrel égyütt a' földre le teritettek, égy kapitányt pedig, és 89 embert el fogtak. Részünkről eggy hufzar esett el, 's öt sebesitetett meg. Ezek között vólt *Seyber* fő- és *Oláh* all-hadnagy a' *Wurmser* hufzar regementéből.

Gróf *Kinszki* Generál F. M. Lájtináninak tudósítása szerént, múlt hónapnak 10 dik napján ó vagy 7 száz főből álló Fr. patrióták menvén ki *Baillleuból*, meg támadták *Lokert* és *Kemmel* mel-

lett állott külső tábori vigyázóinkat. Az elsőb-
 bek félvén a' többiektől való elszakasztatástól,
 a' *Kemmel* mellett állottakhoz vonták magokat
 vissza, holott jó rendbe szedvén magokat, nem-
 tsak meg akadályoztatták az ellenségnek továl-
 ra való menetelét, hanem ennekfelelte többen is
 érkező segitségekre, szerentséssen vissza üzték
 őket. Ugyan akkor égy más Fr. colonne ment
Poperingen eleibe, 's vissza nyomta ottan lévő vi-
 gyázóinkat. Hanem minekutanna itten is több
 katonak és parasztok mentenek volna hátra nyo-
 matott vitézeinknek segitségekre, meg támadták
 az ellenséget, 's egészlen a' határ szélig üzték azt.
 Az ellenség közül 3 ember maradt a' tsata piatzon,
 30 sebesített meg, és 7 fogattatott el. — A'
 miénk közzül két ember hólt meg, öt esett sebbe,

Anglia.

A' Szents. Római Pápa egy atyai levelet
 küldött Hyberniába, mellyben arra serkenti a'
 lakosokat, hogy magokat, a' Izenfény - vesztő
 szabadság által meg ne engedjék vakitatni, sőt
 telyes engedelemmel, tisztelettel, és hivséggel vi-
 se tessenek, hazájok, vallások, királyok, és Elő-
 járóik iránt, meg gondolván, hogy égyedül ezen
 kötelességeiknek telyesítése által lehetnek e' vi-
 lágon boldogokká és szerentsésseké.

Béts.

Tegnap délután, egy fetálykor két órára,
 egy mintegy két minutáig tartott föld-indulás
 tapasztaltatott itten, mind a' belső, mind a' kül-
 ső városokban, még pedig érezhetőképen, úgy
 hogy sok házaknál a' képek is le húllottak a' fa-
 lakról.

E' folyó hólnapnak első napján öszve gyül-
 lött A. Austriai rendeknek által adta ő Felsége

kegyelmes postulátumát, a' jelen való veszedelmes és költséges hadakozásnak folytatására elkerülhetetlenül szükséges költségre nézve, melyet másoktól keletik ő Felségének költsönözni. Tökéletesen meg lévén arról az Austriai Rende győzöttetve, hogy ő Felségének nem egyéb vége legyen ezen hadakozásnak folytatásában, hanem Birodalmi bátorágának, a' közönséges tsendességnek, a' jó politiai rendnek, és vallásnak feno tartása, nemcsak tökéletes meg elégedéssel vették ezen postulátumot, hanem e' mellett arra határozták meg magokat, hogy ezen költsönöztetendő pénzt önnön magok fogják le fizetni, melly jó indúlattyokat nagy kegyelmességgel fogatta ő Felsége.

Nemcsak itt, hanem másutt is találatnak olly jó és hűséges hazafiak, a' kik minden kényszerítés nélkül, egyedül hazájokhoz, 's uralkodó Fejedelmekhez való jó indúlattyokból, még most is meg nem szűnnek önkényén való adományokkal ő Felsége hasznos erőlködéseit előmenetelesíteni. Ezek közzül való Méltóságos és fő Tisztelendő *Bucsinzki András* Munkácsi égyesült Ó Vallású Püspök ő Excellentiája, a' ki is a' kormánya alatt lévő Tisztelendő papságnak képében 4000 forintokat nyújtott bé ő Felségének. Jó példáját követte, Nagy Méltóságú és fő Tisztelendő *Fengler József* Györi Püspök ő Nagysága is, a' ki 2000 forintot, 's ugyan annyi mérő gabonát ajánlott ő Felségének, még pedig olly maga le kötelezésével, hogyha jövő esztendőben is fogna ezen veszedelmes háború tartani, akkor kettőzetni fogja ezen adományát. Ennek Megyéjében lakó papság is 3103 forintokkal kedveskedett Felséges Urunknak. Továbbá egy ki nem neveztetett Magyar hazafi 1500 forintal.

Magyar Ország.

Kedves jó Barátom!

A' midőn bizonyos dolgom végett *Pestre* magamnak utat vettem volna, a' N. *Kis-Künszagon*

utazásom keresztül esvén, e' folyó Víz-öntő havának 11-dik napján éjtzakai hálásra Kis-Kún *Majsa* várossában érkeztem, az hol is egy betsületes háznál meg szállván, beszéd közben érttettem, hogy a' N. Jász, és Kis-Kún districtusok e' mostani törvénytelen Frantzia háborút érzékenyen szívekre vévén, annak mentől előbb lehető el fojtására, felségesen uralkodó N. Fejedelmünknek önkényeken való buzgó indúlattyokból 600 rekrutákat, 's annyi lövököt ajánlottak, melly ajánlásnak fel segéllésére ezen városra is, igasságos fel oltság szerént, 10 rekrúta, 's annyi ló esvén, a' rekrutáknak fogadására a' nevezett város a' meg irt hólnapnak 12-dik napját a' verbung fel állítása mellett ki rendelte. En ezt hallván, magamban el tökélltettem meg várni, 's ki tapasztalni a' verbungnak módgyát, melly tapasztalásomnak rövideden való elő adását méltónak ítéltem lenni, hogy az úrnak meg irjam t. i. A' jelentett határ időre dél utáni egy óra tájban nagy számmal idősbb, 's fiatalabb, mind két rendbéli nem a' piatzon lévő vendégfogadóhoz egyben sereglett, 's ottan meg állapodott, égy óra kor pedig a' ki rendelt verbung a' város udvarából illy móddal indúlt ki: u. m. A' verbung igazgatására rendelt két érdemes Tanácsosok leg elől menvén, nyomban utánnok vitetett a' zászló két fegyveresek között, mellyet követtek a' város egyéb érdemes Előjárói, 's több betsületes polgárjai, ezek után pedig négy értelmes musikusok pengették a' sziveket gyönyörködtető *Mársnak* lassú nótáját, és illy rendel a' vendégfogadó előtt el készült helyre érkezvén, leg ottan meg állottak, és nagy figyelmisség lévén, a' városnak fő Notáriussa a' sokasághoz ezen rövid, de fontos, és ébresztő beszédgyét tette:

Királyi szabadsággal ékeskedő Kis-Kún *Majsa* helységének választott érdemes Előjárói, köz szabadsággal bíró betsületes Polgár Társaim!

Mindnyájunknak tudni kelletik, kik *Kún*, és *Jász* vérből vettük származásunkot, hogy nagy emlékezetű vitéz Eleink ditsőségesen uralkodott 4-dik *Béla* királyunk alatt édes Magyar hazánkban le telepedvén, mindenkor fegyverrel szolgáltanak, el annyira, hogy több száz esztendeig háború idején a' király test-örzői vóltanak, és ugyan ezen hiv szolgálattyaikat nemesi szabadsággal, és számos földbéli birtokokkal, mellyeknek nagy részében máig is békességesen élünk, meg ajándékoztattak, mind addig is azon tellyes szabadsággal birtak, miglen a' szerentsétlen *Mohács* ütközet után, édes Magyar Hazánkban ezen alsó része a' keresztények ellenségétől egészlen el foglaltatott, és vitéz eleink is a' reájok tödült teméntelen erőnek ellent nem álhatván, jobbára vitézi módon az harizon el estenek, de nem kevesen rab szijra fűzetelvén, a' gyözedelmeskedő pogányoknak sartzára is jutottanak. — Fel sem emelkedhetett nemzetünk régi dilszére, valamedig ditső emlékezetű édes Anyánk *Mária Theresia* kégyelmes királynénk a' sok vizontagságokból reánk háromlott sérelmes ügyünket kegyes szível meg tekintvén, ősi szabadságainkat vissza nem adta, és újra fegyvereink által kívánta ditső hatalmát ragyogtatni; tellyesítettük is már több izben ezen vérünk ki ontásával fel vállalt kötelességünket, mellyel Fels. Fejedelmünknek tettését, 's tellyes meg elégedését mind annyiszor tapasztaltuk. Ezen okból indittatván tehát N. helységünk érdemes Előjárói ezen ősi szabadságunkot példázó, most újjonon kézfittetett zászlónknak égyyik lapjára katonáskodásunknak tizmerét, mint egy jól el rendelt tábort, ilyen körül való irással:

Vitéz Kún Eleink véreket ontották,

Midőn szabadságink ajtaját fel nyitták;

Most is tehát ki hiv királyhoz, 's hazához,

Mutassa, hogy Kún szív vonnya a' zászlóhoz.

örök emlékezet okáért arany betűkkel irattattak. Mivel pedig Sz. István első apostoli Magyar királyunk, az egész Magyar Országot az Isten anyjának, az általa úgy tisztelt Magyarok nagy állzonyának óltalma, és pártfogása alá ajánlotta, úgy N. helységünknek érdemes Előjárói is mind az egész N. helységet, mind pedig szabadságunk mellett fegyvert fogandó katonaságot ugyan azon Isten anyjának, mint Magyarok nagy állzonyának, 's pártfogójának óltalma és gondviselése alá, (a' mint ezen zárlónak második lapján arany betűkkel olvasni lehet ilyen elzendő számot is meg mutató versekkel:

*Szent István királyunk Választott anyánknak,
Örökössé tenni kívánt koronánknak.
KvN Malisá Vitéz azért Lóra kelni,
Pártfogásod alatt akar fegyvert fogni tellyes
buzgósággal ajánlyák, és bé mutattyák.*

Itten észre veheti minden igaz Kún vérből származott ifjú, a' ki tudniillik számosabb elzendeje a' fegyver fogástól nem tilalmaz, hogy valamint ditső Eleink szabadságainkat fegyver által nyert diadalmakkal mind szerzeiték, mind pedig óltalmazták: úgy a' késő maradék is ennek meg tartására, 's öregbítésére fegyver viseléssel köteles.

Azért nem is mondhatok égyebet, hanem a' mostan ditsőségesen uralkodó Fels. Római Császár, és Magyar Országai koronás Apostoli II Ferentz kégyelmes királyunknak, a' Frantzia nemzet dühöködésének megzabolázására bizonyítsuk meg régi Eleink reánk maradt hűségünket, olly képen, valamint tümeres zárlónkra fel jegyeztettük, hogy:

Most is tehát ki hív királyhoz, 's hazához,
Mutassa, hogy Kún szív vonnya e' zárlóhoz.

Ezen beszédnek bé végzésével égyik a' verbung igazgatására rendelt urak közül így szólott: Kedves atyámfiai, vitéz szabad Kún nemzet! Kitsoda tehát, a' ki virágzó bődögságunknak állandóbbittásáért Fels. Urunk, kedves hazánk mellett fegyvert kíván fogni? és leg ottan két katonának izülettett ifjak elől állván, kezét fogtak. Ekkor a' zászló fel üttetvén, elsőbben Fels. királyunkért, 2. szor Fels. hertzeg Palatinusunkért, 3. szor T. *Kákosi Boros Sándor* úrért, mint az 3 N. districtusok Palatinalis fő kapitányáért; 4. szor az 3 N. Districtusokért; 5. szor a' N. Kis Kún Megyebéli Tisztviselő urakért; 6. szor és végre a' közönség bődögülésáért, égyfzers mind mellette fegyverre kelendő nagy szívű fiaiert égy-égy jó bórral tele pohár ízépen ki fejezett jó kívánásokkal el köszöntetvén kifejezített, és mind annyifzor nagy öröm kiáltás töltötte bé az úttzakot. Ez így meg esvén, az ékes verbung nóta meg vonattatott, és kevés idő alatt 16 tot szemlétem, kik égyik a' másikat rendes ékességgel felül máló gazda fiak nagy kedvel többen közülök szüléiknek, gyenge feleségeiknek el felejtése mellett *Márs* fiaivá változtak, kik egymást nyajassan bátorítván, némelly közülök így szólott: én a' katonaságtól nem félek, tsak azon gondolatom szomorit, hogyha ide haza talállok hagyattatni. Nó tsak el hízem, hogy az illy el vállalkozottakból lesznek jó katonák, a' kik házokért 's tűzőkért kellnek fegyverre. A' Jászoknak és Kúooknak eredeteokről ezen darabnak Tóldalékjában Nr. I. illő szóllanunk.